

17.27x11.61	1/2	עמוד 1	ידיעות אחרונות - 24 שעות	03/12/2017	61268673-9
בית חולים לוינשטיין - 2119					

61268672-8	03/12/2017	ידיעות אחרונות - 24 שעות	עמוד 4	2/2	23.73x36.4
בית חולים לוינשטיין - 2119					

חותר בכל הכוח

אחרי האירוע המוחי איש לא האמין שדוד פלדמן יצליח שוב לגלוש. אבל הוא חזר לים ומקים עכשיו את נבחרת ישראל בגלישת גלים לבעלי מוגבלויות

ישראל בגלישת גלים לבעלי מוגבלויות. "יכולתי לשאול למה זה קרה דווקא לי, אבל במקום זה אני אומר, מזל שזה קרה לי. הנה, היום אני עושה רק את מה שאני אוהב".
אייתי אילנאי

**"בהתחלה הצלחתי רק לחתור באיטיות.
הייתי מיואש אבל לא ויתרתי. כשהצלחתי
לתפוס גל ולעמוד על הגלשן זה היה הגל
הכי יפה שתפסתי בחיים"**

בחיים היו החברים ובני המשפחה, וכמובן הרצון הגדול לחזור לגלוש.

כשהחל את תהליך השיקום בבית לוינשטיין, אף אחד לא האמין שיחזור לגלוש. אבל הוא פשוט לקח בוגי, נכנס איתו לבריכת הטיפולים והחל לנסות לחתור עם יד ימין, היד המשותקת. כך עשה בוקר אחר בוקר, עד שהיד זזה, בעזרת כוח הרצון. "בפעם הראשונה שהזזתי את היד, ידעתי שעשיתי כבר 90 אחוז מהעבודה".

אחרי חצי שנה הרגיש שהוא מוכן להיכנס חזרה לים. "בפעמים הראשונות לא הצלחתי לתפוס שום גל, רק לחתור באיטיות. זה ממש ייאש אותי, אבל לא ויתרתי. בפי עם העשירית הצלחתי לתפוס גל אבל לא להיעמד על הגלשן". אבל פלדמן המשיך להתעקש. במשך שבועות עשה בכל בוקר 200 שכיבות סמיכה כדי לחזק את פלג הגוף העליון. "בפעם הבאה שהלכתי לים הצלחתי לתפוס גל ולעמוד. עד היום זה הגל הכי יפה שתפסתי בחיים".

את חוויות ההצלחה שלו רתם פלדמן כדי לסייע לאחרים. הוא מאמין שהספורט הוא הכלי השיקומי הטוב ביותר לבעלי מוגבלויות, ולכן הוא מקים כעת את נבחרת

כל חייו התגורר רוד פלדמן, 33, ליד הים. כמי שגולד וגרל ברחוב יונה הנביא בתל-אביב, כבר בגיל 9 התחיל לגלוש. "הייתי מהילדים האלה שאמא מריחה אותם כשהם חוזרים הביתה מבית הספר, כדי לבדוק אם יש עליהם שאריות מלח. אם היא הייתה מגלה שהלכתי לים במקום ללימודים, היא הייתה מקרקעת אותי".

אחרי השירות הצבאי החל לעבוד כדי לחסוך כסף לטיול הגדול. אלא שיום אחד התעורר במיטתו מבלי יכולת לדבר או להזיז את פלג גופו הימני. "זה היה אירוע מוחי, נקרע לי העורק בצד שמאל של העורף", הוא משחזר. "ניסיתי לקום מהמיטה ואחרי צעד אחד נמרחת על הרצפה. כל הצד הימני שלי השתק. ניסיתי לדבר ולא הצלחתי. נשכבתי על הרצפה וכל מה שיכולתי לעשות זה לבכות. ככה אבא שלי מצא אותי".

שבועיים שכב במחלקה לטיפול נמרץ. "אמרתי לעצמי שאם אני לא מצליח לדבר, גם אם אני רוצה למות עכשיו, אני לא יכול להגיד את זה לאף אחד". מה שהחזיק אותו

